

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

Wartowa Baszta (Ukrainian Edition) Monthly
The Watchtower and Herald of Christ's Presence

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 3
Марець, (March) 1936

ЗМІСТ:

Візанті (Докінчення. Часть 3.)	35
В неволі	35
'Розвілання чотирьох Ангелів'	34
Воєнна Організація	38
Вісест над Філістіяни	40
(Самсон, Часть 1)	
Самсон	40
Актори	41
Драма	41
Вісест над Філістіяни	47
(Самсон, Часть 2)	
Лемчук	48
Спочинки на 1936 рік	34

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорять ЄГОЦА
Іса. 43: 12

© W.T.B. E.T.S.

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

ОГЛАСЕННЯ

J. F. HUTTENBAND President W. E. VAN AMBERGON Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синями твоїми"—Ісайя 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАВНО УЧИТЬ

ЩО БОГА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Бог був початком його творіння й активним слугою в творенні всіх річей; що той Богос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в вську силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Уповноваженим замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Важкий закон і був засуджений на смерть; що задал Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й виславив його понад усі імена і одягнув його у вську силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Снон, і що Ісус Христос є Головою її й правлінням царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Снону, члени Єгової організації і його свідки, котрих завдання й привилей є свідкувати про найвищість Єгович, голосити про його заміри вигладом людства, про які навчає Біблія, й нести онов царства всім, що хотять служити.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владти, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер почалося; що невдовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть прихвренні й будуть жити вічно на землі.

СПОМИН

День прославлення імя Єгови й жертви Ісуса Христа є рішеним в такий спосіб: Від набачення нового місяця, в весільній порі, при найблизшій до рівнодення (т. є коли ніч є акуратно так же довга як день) котрий те час знаменує перший день першого місяця, рахуйте чотирнадцять днів. (2 Кн. Мойс. 12: 1-6) Після астрономічних обрахувань те місяць сходить найменше шістьнадцять годин перед тим коли його можна бачити людським голім оком. За часів Мойсея, обрахування було числене від часу коли Мойсей міг бачити місяць своїм голім оком, і се є властивий спосіб для нас лічити той час. Сей рік (названий П. X. 1936) починається в 24-тім дню Марта; в чотирнадцятий день, т. є в 6-тій годині вечором 6-го квітня, становить властивий час на прославлення й обходження Спомину. Єрусалимський час є уживаний.

Книзка названа "Єгова" містить обширніше пояснення Спомину чим ми можемо помістити в однім числі "Вартової Башти". Отже всі повинні уважати й в можливість перестудіювати другу й третю голму книжки "Єгова" (Анг. Видання) від сторони 26. до сторони 120. (Зратки Українські потрі не можуть читати по

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематично студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о нову літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з Святого Письма.

Він точно утримується Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а лише злепочує до уважного й критичного розсліджування себе-за-сту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присно в кождім случию адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмевну афіліацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи те нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінени адреси для тих, що повідомляти, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся переписати ми вислаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Англійски повинні тільки перестудіювати "Вартову Башту" з 1935 року, "Вого Угоди".) Тоді на 6. квітня, по 6. годині вечором нехай всі з помазаних зберуться й возьмуть участь в обходженні Спомину. При Спомині уживайте опієнокі й правдиве червоне вино. Незферментована юшка з виногради або юшка з родзників не удостойть вимог. Господь й вистопи уживали правдиве червоне вино, й ми повинні йти їх проводом.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра приномераторів "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і сам пояснити, що велика приномерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли приномерата кіччиться, тоді вона випадає з листи автоматично. Один місяць перед скінченням приномераті англійського видання цього журналу, вислаємо повідомлення в журналі і також картку для відновлення приномераті. При закінченні приномераті в чужих мовах, вислаємо повідомлення в останнім числі. Отже коли отримаєте повідомлення в журналі, то знайте, що ваша приномерата скінчилась. Посвідку за отриману передплату чи те нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LVII

Марець, 1936

№ 3

ВЯЗНІ

[Переложено з англ. "Вартової Башти", з 1 жовтня, 1935]

"Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післяв мене сїляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвола на волю, а уязненим — відчиненнє темниці."
— Іса. 61: 1-3.

[Докінченнє, Часть 3.]

З ПЕРШУ вони були в'язнями організації Сатани із причини їх знання й оцінення правди, і будучи в темряві й неволі, вони перестали проповідувати євангелію; але тепер, прийшовши до повного світла й свободи в Ісусі Христі, вони одважно проголошують правду безогляду на се чи вони є в буквальній в'язниці чи поза в'язницею. Вони рішилися доказати свою невинність Єгови серед усяких обставин. Сатана й його агенти можуть поневолити організацію, що складається із свідків Єгови, але Сатана й його агенти не можуть вже більше затримати їх ум і серце від посвячення Господеві. Хоть вони були кинуті у буквальну в'язницю за їх вірність у проповідуванню євангелії, однак вони дальше будуть використовувати кожду нагоду проповідувати євангелію царства, і, коли вони будуть увільнені, вони не попускають своїх рук але йдуть вперед без ріжниць що організація Сатани може зробити.

В НЕВОЛІ

¹⁶ Коли якийсь сотворіння є невольником когось другого, тоді властиво можна сказати, що він є в неволі або в'язниці. Або если хтось зі страху перед чоловіком або якоюсь організацією, що панує над ним, відмовиться сповняти свій обов'язок, який йому приписано сповняти, тоді можна властиво сказати, що він у неволі. Апостол Павло, промовляючи до тих, що згодилися чинити волю Божу, писав лист до Жидів під натхненням Господа. У другій голові в тім листі він указує на Ісуса Христа, на Його братів, і на їх противника Диявола, що шукає їх знищення. Тоді він каже: "І визволити тих, що з страху смерті через усе життя підневолені були рабству." (Жид. 2: 15) Хто се ті згадані тут, що "через усе життя підневолені були рабству"? Коли се влодобається Господеві мяснити своїм людям значіння свого пророцтва, тоді властиве виробування сього пророцтва робить ясным инші части Слова Божого. Для цієї причини треба від часу до часу робити зміну у виясненню Слова Божого. Така зміна — се вираз яснійшого світла яке було дане людям Божим від приходу Ісуса

Христа до храму. Обіцяно є, що світло буде ставати чим раз яснійше.

¹⁷ Тепер приступім до питання поданого у повисшій параграфі: Щоби знайти відповідь на се питання, то треба взяти під розвагу контексти. Апостол пише там про синів Божих покликаних до слави, котрих Ісус Христос є Гетьманом, Головою і Господом. В сім тексті не говориться ні про Жидів ані про велику громаду. Тут не було причини застановлятися над котрою будь клясою. Те питання між Дияволом а Єговою відноситься до людських сотворінь, а не до ангелів, і через се ангелів не можна включити в повисшій питанню і відповіді. Питання до рішення є, Чи Єгова може поставити людей на землі котрі лишилися б правдиві й вірні Йому? Бог заявив, що Він постановив рішити сю справу не лише в свою користь, але що Він возьме з між людей тих, що Він вивисить їх до володіння світа. Царська кляса або дім — се "насіння Авраама" себто, насіння обітниць, насіння або сини Єгови Бога, котрого Авраам представляв. Ісус говорить про себе і своїх братів і каже: "Ось я й діти, що дав мені Господь." (Іса. 8: 18; Жид. 2: 13) Се пророцтво було написане Ісаїєю і безсумніву відноситься до Ісуса; і так Павло його пристуєвав. Діти які Бог дав Ісусові співтоваришили із Ним і були людьми, т. є з тіла і крові; і щоби полагити те питання й побідити Сатану, котрий зробив визов Єгови, Ісус мусів статися тілом і кровю. В листі до Жидів 2: 14 є сказано, що Він стався тілом і кровю. Як чоловік, Він мусів підлягати найострійшій пробі, котра то проба мала стягнути на Нього великі терпіння, і Він мусів перейти через ту пробу побідносно; тому то каже писання: "Подобало бо йому... починателя спасення їх страданнями звершити." (Жид. 2: 10) Такі терпіння Ісуса були потрібні, щоби Він міг доказати свою невинність до Бога і приготувити Його на оправдателя Єгови. "Хоч і Син був, тільки ж навчивсь послуху через те, що терпів, і, звершивсь, став усім, що слухають Його, причиною спасення вічного." — Жид. 5: 8, 9.

¹⁸ Диявол має силу смерті, а той, що мав стати Оправдателем Єгови, мусів побідити і зни-

шити Диявола. Ісус доказав свою невинність до ганебної смерті, як грішник і взяв місце грішника, і сим чином Ісус доказав, що Він є відповідний бути Оправдателем Єгови і Автором вічного спасення. Все се Ісус зробив, "щоб смертю знищити того, що має державу смерті, се єсть диявола", і щоб 'він міг визволити всіх тих, що через страх перед смертю були все своє життя у в'язниці. Задля кількох причин тут не можна сказати, що Ізраїльський нарід або велика громада згадана тут, була у в'язниці задля страху перед смертю: Ізраїльський нарід взагалі не був покликаний до "слави", хочай останок із тих людей був покликаний високим покликом. Треба пам'ятати, що в листі до Жидів 2: 10 є сказано, щоби 'привести многих синів до слави Ісус був звершений через терпіння'; далше Ізраїльський нарід не мав життя, і через се він не міг 'ціле своє життя бути у в'язниці'. Вдійсности ніхто не мав життя аж до приходу Ісуса Христа. Він сказав: "Я прийшов, щоб життя мали, й надто мали." "Дарування ж Боже — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." — Йоана 10: 10; Рим. 6: 23.

¹⁹ Велика громада в той час не існувала, і велика громада не має життя, і не може мати поки та громада не є народжена і отримає життя від Бога. Апостол Павло в той час не застановлявся над Ізраїльським народом ані над великою громадою. Ані вони не є ті, котрим поміч є дана. Ані тут не говориться про поміч для ангелів. Верш шістьнайцятій тієї голови звучить так: "Справді бо не ангелів приймає, а насінне Авраамове приймає." — Жид. 2: 16.

²⁰ Тут апостол не говорить про нікого иншого лише про "братте сьвяте, поклику небесного спільники, котрих Ісус Христос був Головою й Князем." (Жид. 3: 1) Сі єдині є народжені до життя як сини Божі, і тому вони знаходяться в Христі, і їх життя заховане в нім. (1 Петр. 1: 3; Кол. 3: 3) Життя таких зачалось, коли вони були народжені яко духові сини Божі. (Рим. 8: 16, 17; 1 Йоана 3: 1) Сі єдині є покликані до слави і "котрих імена (записані) в книзі життя". (Филип. 4: 3) Нім вони можуть отримати вічне життя, то вони перше мусять доказати їх цілковиту вірність до Бога, і затримати їх невинність до Бога до кінця їх земної подорожи. — Одкр. 2: 10.

²¹ Від тієї хвилі коли хтось є народжений як син Божий через Ісуса Христа, голову й автора вічного спасення, той стається предметом нападів Сатани, Диявола, котрий 'має силу смерті'. Се був Ісус котрого Сатана шукав убити, і Він старався убити всіх Його вірних послідувателів. Слова апостола осувають всякий сумнів, що в другій голові до Жидів говориться про Ісуса Христа і членів Його тіла. Кожного із них Сатана погубивби, еслиби Єгова не помагав їм. Від початку життя кожний послідуватель Ісуса Христа був предметом нападу і через се 'страхом смерті поневоленій Сатаною'. Якої смерті вони боялися? Не натуральної смерті з причини гріха Адама, але смерті від того, що має силу

смерті, т. є Диявола. Такою смертю карає Сатана і його організація через своїх агентів. Такий страх смерті з руки організації Сатани стримував усіх синів Божих колись від повного посвячення Єгови і Його службі. Се мусіла бути правда із тими, що зарані прийшли до пізнання правди, тому що до них апостол писав: "Котрі бо Духом Божим водяться, ті сини Божі. Бо не прийняли ви духа неволі, знов на боязнь, а прийняли духа всиновлення, нимже покликуємо: Авва, Отче!" — Рим. 8: 14, 15.

²² Апостол заохочував їх, щоб вони відкинули страх. Послідувателі Ісуса Христа в день апостолів мабуть соромилися і боялися давати свідцтво про царство; инакше апостол не був би написав сі слова: "Бо дав нам Бог не духа страху, а (духа) сили і любови і здорового розуму. Оце ж не соромися сьвідчення Господа нашого, ані, в'язника Його, а страждай з благовістем Христовим по силі Бога." — 2 Тим. 1: 7, 8.

²³ Чи не всі Божі люди менше більше боялися, що вони можуть потерпіти смерть з руки організації Диявола если вони вперто будуть розказувати правду? За помічу і силою яку вони отримують через Господа Ісуса Христа; через пізнання Його і вповання на Його потугу; через цілковите посвячення ся Йому, показуємо нашу звершену любов до Бога і Ісуса Христа. "Звершена любов геть виганяє страх." — 1 Йоана 4: 18.

²⁴ Чи Божі люди прийшли до точки коли вони посідають звершену любов і коли страх відступив? Від коли Господь Ісус прийшов до храму, і зібрав до себе вірних, і у храмі вони отримали поучення від Господа, тоді вони були очищені від усякого страху. "Хто боїться людей, той в біду попаде; хто ж боїться Господа, буде безпечен." (Прип. 29: 25) Перед тим часом всі Господні люди вповали на якогось чоловіка або людей; але зрозумівши, що Бог Єгова і Ісус Христос є їх учителями, і що вони є в особливішій ласці Божій, вони відкинули страх. Господь Ісус осунув від них неволю страху і каже до них: "Тим же то не лякайтесь їх; нема бо нічого закритого, що не відкритється, ані захованого, що не виявиться. Що я кажу вам потемки, кажіть повідну; й що чуєте на ухо, проповідуйте на домах. І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі не здоліють убити; а лякайтесь більше того, хто зможе погубити і душу й тіло в пеклі." — Мат. 10: 26-28.

²⁵ Чому останок отримав ясне виrozumіння сих писань? Не скорше аж по приході Господа Ісуса до храму вони отримали поміч від Господа. До того часу слова Ісуса відносяться. До того часу також відносяться слова апостола, що Господь Ісус визволив тих, що протягом того часу від коли вони були сплоджені з духа вони боялись смерті з рук Диявола. (Гл. *Вартова Башта* 1933, стр. 323, *англ. вид.*) Сталося се головню по тім, як Господь Ісус прийшов до храму, що він, яко Автор Спасення і Оправдатель Єгови, дав поміч насінню Авраама, що було в неволі спричинни страху перед Дияволом. (Жид. 2: 15, 16) Щоби оста-

нок міг брати участь з Ісусом Христом в оправданню Єгового імя, то вони мусять бути визволені й очищені від усякого страху перед Дияволом або його агентами. Тепер Диявол і його товпа нападають на свідків Єгови більше енергично чим коли будь вперед, а однак вони не зважають на чоловіка або Диявола, але, вповаючи на Господа, вони ідуть вперед сповняючи прикази які Бог дав їм виконувати. Вони не є під організацією Сатани ані не мають страху. Вони знають, що Сатана може дійсно убити їх організм, але лише Бог може знищити їх право до життя. Для цієї причини Ісус остерігає їх, щоб вони не боялися убійника тіла, але боялися Того, що може знищити право до життя в Гегені. Вповаючи цілковито на Єгову і на Його великого Оправдателя, вірний останок б'є в визволеній великим Оправдателем і вже не б'ється Диявола ані його агентів.

"РОЗВ'ЯЗАННЯ ЧОТИРЬОХ АНГЕЛІВ"

²⁰ Слово "ангели" не всегда відноситься до сотворіннь, що мають духовий організм, але часто відноситься до назначеного посланця нести вість від Бога Єгови. Духові сотворіння із духовими тілами співтоваришать з Ісусом Христом яко Його слуги і служать в храмі. (Мат. 25: 31) В одкритті 9: 13, показано, що Ісус Христос є в храмі, і яко великий Первосвященник Єгови дає розпорядження шестому ангелові котрий мав трубу, кажучи: "Розв'яжи чотирьох ангелів [призначених посланців], що зв'язані над великою рікою Єфратом." (Одкр. 9: 14) Число чотири ужите тут значить, що свідки Єгови мають організацію на всіх чотирьох частях землі, сильного робучого тіла, виконуючи службу Ісуса Христа під провідництвом Ісуса Христа і Єгови. Сей факт, що приказ був даний розв'язати їх, показує, що до того часу вони напевно були зв'язані. До тепер се писання пристусовували до великої громади але се не може бути властиве пристусовання. "Чотири ангели" або назначені посланці — се всі свідки Єгови помазані, котрим він дав приказ нести свідоцтво Ісуса Христа до народів землі. Сі ужиті тут слова ясно указують, що сі свідки мусять перше бути увільнені, а тоді пригатовлені і оружені до роботи приписаної їм. Тепер, із ласки Господа, ми маємо ясніше світло хто становить велику громаду, і пристусовуючи добре знані факти до пророцтва, здається, що те пророцтво властиво відноситься до помазаного останка, котрі становлять уповажених свідків Єгови на землі. Вони є ті до котрих відноситься великий пророк, кажучи: "Розв'яжіть чотирьох ангелів."

²¹ Підчас Світової Війни вірний слуга кляса була у неволі або в'язниці організації Сатани. Вона була увільнена на 27. вересня, 1919 р., і тоді зачалась організуватись й виконуватись робота свідоцтва. В той час не було організації пригатовленої для роботи свідоцтва. В той час Бог взяв свою жену у пустиню, себто, людей своєї організації в обставини які Він приготовив для

них. (Одкр. 12: 14) Ся робота пригатовлення поступала вперед і прийшла до вершка в липню, 1927 року, на конвенції в Торонто, коли то проголошення було вислане "До Людей Християнства", і попере промовою до загалу, а опісля видрукувано під заголовком "Свобода для Людей", і мільйони примірників були розіслані по цілім "Християнстві".

²² Відповідаючи на даний приказ, писання говорить: "І розв'язано чотирьох ангелів, що були пригатовані на годину, і день, і місяць, і рік, щоб убили третю часть людей." (Одкр. 9: 15) Те розв'язання, що зачалось в 1919 р. і дійшло до вершка в 1927 р., було доконане Більшим Киром. Ісус Христос дав приказ своєму ангелові, котрий мав шесту трубу, дати знак рушати вперед. Все було приготоване, і вони рушили вперед з великою ревністю. (Пс. 146: 7; Іса. 45: 1, 13) В той час свідки Єгови були розв'язані на "Християнство" виконувати роботу о яку Бог поставив для них виконувати. Та конвенція в Торонто була оголошена у *Вартові Башті*, як "конвенція служби", котра вдійсности була такою. В тім місці Божі люди представили себе людям "Християнства" яко свідки для імени Бога Єгови, зазначаючи їх яко людей взятих для імени Бога Єгови. (Гл. *Вартову Башту* 1927 р., сторона 307.) Ті "чотири ангели", т. є, помазані свідки Єгови, розкинені по чотирох частях землі, тепер були лучше пригатовані чим коли вперед нести вість Божу і Його царства людям. Се зазначило початок роботи одвідувати людей, щоби вони виходили із в'язниці Сатанської організації і заявили себе по стороні Єгови і Його царства. Тут буде на місці навести вість із книжечки *Свобода для Людей*, із *Вартової Башти* і котра то вість зачала доручуватись 24. липня, 1927 р.:

"Люди бажать мира, свободи, добробуту, життя і щастя. Всі думаючі люди мусять тепер бачити, що се може прийти лише від царства Божого через Христа. Сі річі ніколи не придуть через фальшиву систему так звану "з'організоване Християнство". Той дволичний і злий напрям "Християнства" є зневагою для Бога і Христа. Се — зводитель і гнобитель людей. Воно є цілковито під контролею Сатани, Диявола. Його існування і підтримання залежить від маси людей, і в той самий час воно дальше ошукує і гнобить людей. Нехай товпа людей цілковито перестануть попере морально, фінансово і в иший спосіб "Християнство", або так зване "з'організоване Християнство". Нехай вони посвятяться і цілковито піддадуться Богу і Христові, Князеві Мира, котрий є тепер правильним Царем землі. Нехай вони живуть в мирі, і чинять добро одні другим, і будуть готові отримати благословенства які Бог має для тих, що люблять і служать Йому. День цілковитого визволення прийшов!

"Отже люди повинні навік полишити з'організоване "Християнство" і так зване "Християнство" і звернути їх серця і умисли цілковито до Бога і Його Христа задля слідующих причин:

" (1) Тому що "Християнство" се Диявольська

організація під його кермою, щоби тримати людей в поневоленню.

"(2) Тому що се знаряд гноблення котрий був ужитий до наложення страшених тягарів на людей.

"(3) Тому що воно фальшиве, дволичне, і лукаве, і проти добра загалу.

"(4) Тому що воно немає ніякої надії для поліпшення людства.

"(5) Тому що прийшов час, коли лукава і дволична система буде знищена в найбільшій часі горя якого світ ніколи не знав.

"(6) Тому що Бог велить всім людям, котрі люблять Його, втікати з несправедливої системи так званої з'організованим "Християнством" і сим чином втікати від несчастья яке вскорі впаде на нього.

"(7) Тому що Бог посадив свого помазаного Царя Ісуса Христа Месію на своїм престолі, і велить всім людям на землі слухати і служити Йому; і ті, що так будуть робити, отримають і будуть на віки тішитися благословенствами свободи, вічного миру, добробуту, життя, і щастя."

"Старинне місто Вавилон знаходилося на ріці Ефраті і контролювало торгівлю на тій ріці. Се становило головну часть вавилонської води. (Пс. 137: 1, 3) Божий пророк предсказав як духові Ізраїльтяни будуть забраки в неволю до ріки Ефрат.. (Ерем. 13: 1-11) Та "велика ріка" була там де в'язні були звязані, отже представляла товпи людей під контролею і пануванням організації Сатани.. "І рече мені: Води що ти бачив де блудниця сидить [Вавилон, жінка або організація Сатани], се люди, і громади, і народи і язики." — Одкр. 17: 15.

"І розв'язано чотирьох ангелів... щоби убили третю часть людей." (Одкр. 9: 15) Організація Сатани є поділена на три часті (Одкр. 16: 15), а іменно: Торговельну, політичну і релігійну; отже вираза "щоби убили третю часть людей" не значить третю часть організації Сатани, але малоб представляти три відділи урядників Вавилону.. Отже тепер бачимо, що Господь через свого ангела кермував зміст книжечки *Свобода для Людей*, котрої зміст говорив про елементи організації Сатани, а іменно, богачі, політики і духовенство. Божа вість правди неначе вогонь і сірка потрясає релігійними почуваннями головних правителів "Християнства", а їх слуги публичні преси і магазини дають відгук і гавканню.. Національна Бродкестінг Компанія так вельми попеклась і попарилась через розкинення вістки правди, що опісля неможна було дістати радіо-станції для проголошення вістки Божого Царства. Тоді "води великого Ефрату" зачали висихати, бо тоді Великий Кир відвернув їх, щоби приготувати "дорогу царям, що зі слоду". (Одкр. 16: 12-16) Се висушення води ріки Ефрату, по розв'язанню чотирьох ангелів, що були звязані, адається ясно показує, що окрім свідків Єгови ще інші в'язні мали бути розв'язані і радісно вступити до організації Єгови.

"Перед конвенцією в Торонто многі з посвя-

чених йще були звязані з страхом, і тому вони не були свободні служити Господу.. Опісля свідки Єгови стали одважні і без страху.. Робота свідочтва поступала в більшій єдності і збільшоено ревністю. Підчас тієї конвенції була виглошена промова на тему "Місія Християнина", і укавано на велику вагу проповідувати Євангелію Царства від дому до дому.. (Гл. *Вартова Вашта* 1. листопада, 1927 року, параграфи 31-37, *англ. вид.*) Се сталося на тій конвенції в 1927 р., що "служба паломників" була заступлена "службою директорів".. Служба піонерів збільшалась чим раз більше від того часу. Сі річи не були свідомо при отовлені наперед людьми але самий Господь кермував ними, тому що Він має нагляд над роботою служби у несенню вістки для люд. Він розказує своїм ангелам що робити, і через них кермує своїми свідками на землі на прями сторону, і всяка честь і слава належиться Всевишньому.

ВОЕННА ОРГАНІЗАЦІЯ

"Організація Єгови мусить бути воєнним тілом.. Хотий Ісус є "вибраним Слугою", до котрого відноситься пророцтво Ісаї 61: 1, 2 особисто, однак Він не міг виконати своєї задачі в часі першої присутности, в 33 році. Він навів часть того пророцтва висказаним Ісаїєю і пристосував його до себе, але завважте, що він полишив слова "день пімсти нашого Бога".. Коли він сів на престолі з ним Ісус Христос явився в храмі чинити суд, котрий то суд виключає не лише проголошення Божої пімсти але і виконання її.. Суд Господень зачинається від дому Божого. Перед ним зібралися всі, що зробили угоду чинити волю Божу і були покликани до царства. Настав час Єгового суду через Ісуса Христа. "Кличе він небо і землю на суд народу свого: Зберть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість Його; Бог бо сам Суддя.— Пс. 50: 4-6.

"Підчас судження Єгова каже до всіх що зробили угоду: "Слухай, народи мій, я буду говорити; Ізраїлю, я буду свідчити проти тебе! Я Бог, твій Бог!" (Пс. 50: 7) Ось так Єгова промовляє до зібраних проти Господа. Святиня мусить тепер бути очищена, і лише ті, що є очищені і признані, можуть остатися в храмі і ті мають припоручення і мусять бути послужні кождому приказі Господа, того великого Пророка.. (Діян. 3: 23) Сих признаних Господь вивів із неволі так як се він зробив з натуральними Ізраїльтянами, і вони не можуть мати иншого Бога окрім Його, але мусять бути цілковито послужні Єгові.. (2 Мойс. 20: 1, 2) Від початку дня Єгови, в 1914 р., св. Письмо говорить: "Господня земля і вся повня її." (Пс. 24: 1) Тепер Господь не бажає жертів і формалізму і удаваної побожности, але вимагає цілковитого послушення і каже: "Не прийму телят із дому твого, козлів із отар твоїх, бо моя вся звірина в дібровах, звіре на тисяч горах. Знаю я все птацтво в горах та й дичина по полях — моя. Коли б я зголоднів, нічого б

казати тобі; бо моя вселенна і достатки її. Хиба ж їм я мясо биків, і шо кров козячу?" — Пс. 50: 9-13.

"Ніякого формального почитання, ані "вироблення характеру", ані вдаваної побожності, ані ніякої иншої "жертви" Єгова не наложив на нікого.. Тепер лише цілковите і несамолюбне посвячення подобається йому.. "Вибрані старші" і духовенство ставлять свої власні науки перед Божих людей, але се не є їдою ні напитком для людей. Тепер Бог приймає радісне виконання Його святої волі. Се вимагається від тих, що були зібрані перед ним.

"Останок мусить тепер виконувати свою угоду. "Жертвуй Богу хвалу, і віддай Всевишньому обіти твої!" (Пс. 50: 14) Тут не може бути розділення служби і посвяти ані не можна годитися зі світом. Если "слуга кляси" тепер вповні посвятиться Богу Єгови, то він не стягне гніву товпи Сатани на них; і тому він каже: "І клич мене в день тісноти; я визволю тебе, і ти прославиш мене." (Пс. 50: 15) Тут ясно указує на боротьбу коли вірний слуга кляси далше проголошує пімсту нашого Бога.. По сім першім зібранню, Рут і Естер були увільнені з організації Сатани і вони прилучилися до воєнних рядів Господньої організації. Тепер всі члени слуги кляси ревно проголошують день пімсти нашого Бога, а люди доброї волі, почувши сю вість, втікають із організації Сатани і шукають прибіжища в Божій організації. Ті "инші вівці", що втікають із вязниці і знаходять прибіжище в Божій організації, чують сю вість і повторюють її иншим. Се війна аж до кінця!

"Деякі боязливі одиниці, щоби оправдати свій страх, наводять слова Ісуса, а іменно: "Коли ж вас гонити муть у тому городі, втікайте в инший: Істинно бо глаголю вам: Не перейдете ще городів Ізраїлевих, доки Син Чоловічий прийде." (Мат. 10: 23) Поучення Ісуса, щоби втікати до другого міста, відносилось до днів апостолів, тому що день гніву нашого Бога йще не прийшов проголосити. Тепер же 'Син Чоловічий прийшов', і день гніву нашого Бога мусить бути проголошений, і тепер Божі люди не можуть податися назад. Організація Єгови мусить йти вперед і ніколи не вагатись, але мусить сильно стояти по стороні Господа, проголошуючи вість царства, щоби вони далше повідомляли людей, що організація Сатани цілковито завалиться в Армагедоні. Люди Божі вже не знаходяться в неволі і в страху перед сим, що Диявол може зробити їм. Єгова вислав їх як своїх свідків і каже до них: "Будь послушний, і я визволю тебе і ти прославиш мене."

"Єгова приготував для себе людей, котрих він одкриває в оправданню свого імя.. Ті люди мусять бути воєнної організації, тому що вони воюють і мусять воювати проти Диявола і його організації. Ісус Христос тепер присутний і дає розкази. Він є Оправдателем і Автором Спасення, і всі, що бажають жити, мусять слухати його.. Дух Єгови є положений на Ісусі Христі, і він виводить з вязниці вірних, що стались частю Слуги. Отже ті слуги Єгови несуть вість для кляси Руті і Естери, котрі також знаходяться у вязниці і мусять бути увільнені і статися членами слуги кляси.. До сієї то кляси помазанників Єгова говорив через свого пророка, і на котрій він поклав свого духа, і котрій Він дав свідоцтво Ісуса Христа, і вона мусить, в послушенстві до його приказів, доручувати се свідоцтво. Се проти сієї кляси, що Змій, Диявол, йде воювати шукаючи знищити її.. Тепер кожний з останка мусить відпирати Диявола і мусить робити се енергічно.. Се значить, упертися агентам Сатани і правдиво і вірно служити Господу.. (1 Петра 5: 8) Се значить боротьба аж до кінця, і вірні послідувателі Ісуса Христа будуть далше без страху йти за його провідництвом де їм скаже йти. Сі вірні відмовляються мати що-будь спільного із світською організацією Сатани. Вони чують і є послушні словам Єгови: "Бога сил небесних — Його, як святого, шануйте; його одного вам боятись, перед ним вам дрожати! Він один ваше освячення." (Іса. 8: 13, 14) І з повним довірем в Єгову і в його виконавчого Чинownika Ісуса Христа, вірний останок йде вперед і виконує свою угоду, і йдучи, вони безнастанно виспівують: "Меч Єгови і Гедеона." Сі вірні — се дерева "праведности", посаджені Єговою для його слави, і вони є праведні з ласки його.. Одважно і енергічно вони проголошують Його імя і царство. "Велика громада", або "инші вівці", втікають з Вавилону до організації Господньої і прилучуються до воєнних рядів і викликають: "Царство небесне прийшло, і надія всіх сотворінь є царство Єгови під Христом."

"Если те що було сказано про велику громаду годиться із св. Письмом, а іменно, що вони не є сплоджені з духа, але що ся велика громада становить "инші вівці" згадані Господом і є ті самі, що Йонадаби, і їх надія є вічне життя на землі, тоді що можна сказати про 'необачні дівці' описані Ісусом в приповіді? Чи сі необачні дівці не представляли другу духову клясу, котра отримає життя в небі? Над сим питанням будемо далше застануватися в дальших виданнях *Вартової Башти*."

"Прославлю тебе, Господи, всім сердцем, в райі праведних і в зборі. Діла Господні великі, не всім, хто любиться ними. Діла його краса і величчє; і справедливость його по вікі. Чудесні діла його не забуді; благий і милосердний Господь." — Пс. 111.

ПІМСТА НАД ФИЛИСТІЯМИ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го падолиста, 1935]

"Тоді говорить Господь БОГ: За те що Филістії вгнали німстою та за зневагою в душі мстивися, задумуючи пагубу — по давньому ворогуванню... І довершу над ними велику погесту досадними карами, й спізнають, що я — Господь, як наведу на них погесту мою." — Езек. 25: 15, 17.

(Самсон. Часть 1)

ЄГОВА насилає кару на свої вороги, щоби Його імя й Його Слово були оправдані. Всі мусять пізнати, що Єгова — всевишній, над усіма, і що нема рівного Йому. Ті сотворіння, що стали проти Бога і стараються перешкодити у виконанню Його заміру, є горді й зухвалі. Гордість і захланство спричинили упадок Люцифера і зробили його "тим стародавним вужем", що протівить ся Богу. Всі, що поставили себе в противенстві до Бога, є насінням Вужа. Всі такі є горді, н.пастні й захланні, і кінець їх — знищення. Єгова дасть пізнати свою висість через знищення гордих. "Силою своєю розбухує він море, й розумом своїм гнуздає буту його." (Йова 26: 12) "Всякі й гордий серцем — гідота в Господа, можна заручити, що без кари не обійдеться." (Прип. 6: 5) "Дім надутих розвалить Господь." (Прип. 15: 25) Горді є ті, що не поводяться властиво перед Господом. Всі, що протівляться виконанню замірів Єгови, є горді, зневажа очі і зухвалі.

² Люди несвідомо зневажили Бога і Його святе імя, закидаючи Богу, що Він злобно велів Ізраїльтянами напасти і зніщити людей інших народностей. Єгова нищив війною Амалакійців і інші подібні народи за се, що вони старалися перешкодити Божим вибраним людям виконати Його замір і недопускали їм увійти в обіцяну землю. Інші знов мильно казали, що Амалакійці, Филістії і інші подібні люди були під вироком смерті і тому виконання того виroku не було несправедливістю для них. Таке заключення не може бути властиве, бо лише Адам був під вироком смерті, а всі його потомки наслідили смерть. Если би Бог був велів Ізраїльтянам повбивати Амалакійців, Филістіїв і інші тому лише, що вони були під вироком смерті, тоді всі інші люди були б давно погигли за ту саму причину. Декотрі із роду людського були вельми благословенні Єговою і рівночасно підлягали смерті через наслідження гріха так само як і Филістії. Та Филістії були знищені задля іншої причини.

³ Ще від часу збунтовання Люцифера Єгова оголосив свій замір оправдати Своє імя, і сього Він не міг зробити і дозволити своїм ворогам жити. Усі сотворіння, що спротивилися Єгові у виконанню Його замірів, показали себе сим чином, що вони є ворогами Бога. Ізраїльтяне були вибраними людьми для Єгової цілі. Єгова давав їм приказ виконувати певні річі. Амалакійці, Филістії і інші умисно і злобно старалися перешкодити у виконанню Божих замірів відносно Його вибраних людей, і задля сього вони нападали й воювали проти Ізраїльтянів, і тим

самим вони воювали проти Бога. Амалакійці воювали проти Ізраїля щоби перешкодити їм увійти в обіцяну землю, і для цієї причини є: "І рече Господь Мойсейові: Впиши се на спомин у книзі, та передай се слухам Йосувевим, що зотру до пичаду й пам'ять Амалекову спід небес." (2 Мойс. 17: 14) Филістії були частю насіння Вужа, котре воювало проти Ізраїльтянів і старалося перешкодити Богу й Його замірові відносно них.

⁴ Причину задля котрої кара впала на той старинний нарід, що протівився Ізраїльтянам, тепер можуть бачити й оціняти ті, що посвятилися Єгові. Ізраїльтяни будучи Божими вибраними людьми, річі які стались із ними, були типом на річі які мали статися опісля, і "приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов." (1 Кор. 10: 11) "Скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення з писання мали надію." — Рим. 15: 4.

САМСОН

⁵ Біблійна книжка Суддів, від тринадцятої до шіснацяті голови містить історію про Самсона і його діла, головні між котрими є слідуочі: Забиття на смерть лева своїми голими руками; убиття трицять филістіїв; перервання сильних шнурів котрими він був звязаний; битва з филістїями, уживаючи знарядю ослячої челясті; забрання воріт із міста Газу; а остаточно завалення храму филістїїв, убивши на смерть тисячі. Сучасні критики опрокидають ці подвиги Самсона як казки і не приписують жадної ваги до неї. Інші, що бажали вірувати в історію про Самсона в Біблії, вважали сю історію як лише поучення Християнина відносно вироблення характера і стійности. Обидва такі заключення є мильні. Сей факт, що ся історія записана в Слові Божім, є доказом, що се не є казки, але дійсність, записана і зроблена під керовництвом Всевишнього, і відноситься до Його незмінного заміру. Дальше ся історія не була зроблена, щоби лише научити певну лекцію яко взірць після котрої мали б поступати інші, але ся історія була написана наперед після божественного правила для певної користі тих, що на них прийшов кінець світа, щоби вони мали надію.

⁶ Єговава історія про Самсона й його подвиги — се історія пророчої драми, установлена і записана в тій цілі, щоби показати останкові Божих людей на землі певність Його пімсти яка вскорі має бути виконана на ворогах Божих. Филістії були частю насіння Вужа, і тому ворогами Бога. Филістії ненависно виражували їх

злобну опозицію до Бога, стараючися знищити Його людей, Ізраїльтянів. Ся опозиція й ненависть Филістіїв проти Божих людей зачалась за днів Ісаака і продовжалась аж Филістії зникли із землі. (1 Мойс. 26:18-21) Давид виграв велику і рішачу побіду над Филістіями у двох случаях, про що пророк Єгови згадує довгий час опісля а ті случаи були: битва коло гори Перазім і в битві коло гори Габаа. (2 Сам. 5:18-25) Довго потім, як Филістії були цілковито знищені, побіджені й знеславлені яко нарід, Єгова велів своєму пророкові пророкувати: "За те так говорить Господь Бог: простягну руку на Филістіїв і викоренню Критян, і вигублю нащадок їх на морському березі; . . . наведу на них помсту мою." (Езек. 25:15-17) Тоді Єгова додає, що Він виразить свій гнів проти Филістіїв і що "вони визнають, що я Господь." Се пророцтво Езекиїла, написане довго потім як Филістії були цілковито побіджені, показує, що прийшло на Филістіїв, і що така сама велика і важна подія прийде при кінці світа, в котрім то часі ми тепер жиємо, і в котрім то часі Бог заявив, всі знати муть, що Єгова — Всевишний. Із довірем ми тепер сподіємося зрозуміти значіння Самсона і його подвигів, як се вони записані в божественнім слові.

АКТОРИ

¹ Щоб допомогти досліджувати сю пророчу драму Самсона, тут найперше подаємо передові актори, часть яку кождий із них відігравав, і що се пророчо представляло. Маной, отець Самсона, в сій драмі представляв Бога Єгову; жінка Мамоя представляла Божу жінку, себто, Його всесвітню організацію, котра породила дітей Господніх з котрих складається Його царський дім.

² Тут Самсон представляв дітей Єгови Бога, цілковито відданих Йому, і котрі були вірні Йому аж до смерті.

³ "Левчук", котрого Самсон убив своїми голими руками, найперше представляє справедливість, а подруге представляє так зване протистанське духовенство, що противиться Божій висті й знущається над Його посланцями.

⁴ Филістії в тій драмі відігравали часть представляючи Римо-католицьку гієрархію і взагалі тих, що є під впливом і силою Гієрархії, і котрі змовилися і переслідують Божих людей. Ті части, що були представлені через інші актори, будуть вияснені із поступом студії сєї божественної драми.

ДРАМА

¹¹ Час жорстокого переслідування Божих людей уже прийшов, і добрість нашого Отця є дальше показана для тих, що люблять і служать Йому, даючи їм вирозуміння сих пророчих образів, щоби останок міг дальше терпеливо виконувати їх службу і добрі учинки, так щоб вони мали утішення із Писання, і щоби вони могли дальше прославляти Єгову. Отже здається, що

се буде на місці побожно і уважно застановитися над цілою біблійною історією поданою в книзі Суддів, від тринадцятого до шіснацятого розділу, і тому студент повинен уважно перечетати ті розділи.

¹² Ізраїльтяни були завітуючими людьми Божими і згодилися чинити волю Його, і в сім вони представляли тих людей в "Християнстві", що визнають віру в Ісуса Христа і служення Богу Єгови, і котрі посередно зробили угоду чинити волю Божу. "Сини Ізраїлеві чинили знов те, що в очех Господніх було недобре, і подав їх Господь в руки Филістіям на сорок літ." — Суд. 13:1.

¹³ Так і "Християнство" ходило злими дорогами, і не сповняло Божих заповідей, а виконувало прикази Сатани, займалося політикою і подібними річами, і дбало за свої власні самолюбні інтереси. "Християнство" переконало себе, що воно іде по правді, але воно зблудило. "Дурному шлях його здається простим, розумен же той, хто слухає поради." (Прип. 12:15) "Доволі є шляхів що нам здаються праві, та кінець їх — се дорога до смерті." (Прип. 14:12) "Праведний назирає дом безбожного, як безбожні попадають в нещастя." — Прип. 12:12.

¹⁴ Бог остеріг Ізраїльтянів, що він передасть їх в руки ворогів, если вони будуть невірні до їх угоди, і ось тепер вони були під панованням Филістіїв, котрі то люди знущались над Ізраїльтянами. Филістії не походили від Сема, але від Хама, і забрались в Египту і заняли на побережжю Середземного моря, котре то побережжя знаходилось на західній части краю, котрий Бог назначив для Ізраїльтянів." (1 Мойс. 10:6, 13, 14; Амоса 9:7) Филістії були купцями, що провадили свою торгівлю на морю. Вони були захлапні, жорстокі і строгі. Вони були дітьми Диявола, представляли його, і виконували прикази сього лукавого безріжничі чи вони знали се чи ні. Як Бог дозволив Дияволу уживати своєї сили над чоловіком, так Бог полишив Филістіїв у Палестині яко пробу для Ізраїльтянів і сям чином дав їм нагоду доказати їх невинність до Єгови, що Ізраїльтяни могли зробити через безперестанне відвертя Филістіїв. Вони не могли погодитися з Филістіями і затримати їх невинність до Бога. (Суддів 3:1-4) Се годиться із тим, що Бог сказав до Диявола і Фараона, котрий стояв за Дияволом і преставляв його. (2 Мойс. 9:16) Позаяк повисше висказані слова пророком Езекиїлом є пророчі, відносячися до будущего часу, і позаяк се пророцтво має сповнитися при кінці світа, у котрім ми тепер жиємо, то можна сподіватись, що Бог покаже своїм людям де-які фізичні факти, що пасують до них і сям самим доказують сповнення пророцтва.

¹⁵ Головна ціль сповнення сього пророцтва є оправдання Єгового імя; отже Господь сповнив се пророцтво в сім періоді часу коли йому вподобалось виразити свій гнів проти ворогів: Филістії були випроваджені з Египту у край Палестину; і сям чином вони представляли лю-

дей, котрі поверховно здавались вишли зі світа, бо Єгипет представляв світ, і котрі називали себе почитателями Бога, але в дійсності є синами і почитателями Диявола. Вони є гіпокритами, вдаючи що служать Богу і рівночасно гірко протидіють і переслідують правдивих Божих людей. Безперечні історичні докази осувають всякі сумніви, що Філістії представляли головно Римо-Католицьку гієрархію; і тут здається буде намісці навести деякі докази які знаходяться в головних енциклопедіях світа.

10 Римо-Католицька організація одважно заявляє, що вона вишла зі світа, символічно представлений через Єгипет, і що вона є представителю Бога і Ісуса Христа, і що згадана організація ділає під ормом і ймям релігійної організації. Видиме тіло, яке володіє Католицькою церквою або організацією, є Римо-Католицька гієрархія, і з її головною кватирою в Ватикані, в Римі. Слово "гієрархія" значить панования або власть над святими річима. (Вебстер) Римо-Католицька гієрархія складається із громади людей так званих "духовників", і се тіло людей, становить уряд, котрий уживає власть над иншими, що знаходяться в Римо-Католицькій організації. Та гієрархія старається контролювати політичними справами народів землі. Ціль гієрархії є володіти землею. Вона фальшиво називає себе божественним заведенням, але в дійсності є головним видимим витвором і представителем Диявола на землі. Бритийська Енциклопедія подає слідуєче пояснення гієрархії: "Се святий порядок і наука і діяльність, приспособлена як найближше до божества, і піднесена до насліджування Бога о скільки божественне світло дозволить їй." (Том 13) П основателі кажуть, що гієрархії є відбитком порядку Божої організації відкритої в Біблії. Диявол наслідувати Єгову в кожній часті його організації. Біблійний опис лукавої організації Сатани якраз пасує до Римо-Католицької гієрархії. "Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами, і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднебесними духами злиби." (Ефес. 6: 12) Ось так Божі люди на землі є нападжені кождою частю Диявольської організації, видимою і невидимою. Уживаючи ошущства, підступу, переслідування і гиоблення, Диявол старається відвернути всіх людей від Бога Єгови, уживаючи до сього Римо-Католицької гієрархії щоб доколати свого злого заміру.

11 Папа є лише з імени головою тієї гієрархії. Сама гієрархія є дійсною головою і розказує папі, що він мусить казати і говорити. Чин Ізутів — се тайний чинник гієрархії, що виконує розпорядження і прикази гієрархії. Ізуті ухалися в кождо організації світа. Виконуючи службу гієрархії, многи із них за протестантів і забирають познції як проповідники протестанських церковних організацій. Инші знов стаються масонами і членами подібних організацій і ділають як шпігуни для гієрархії. Одна із

головних цілей гієрархії є контролювати всіма народами землі, і се тайна служба організації Ізутів виконує в діло многи злі заміри, щоб доконати своєї цілі. Одна із средств її ділання є, що вона організує агітаторів, котрі протидіють правительству в силі. Такими організаціями є Комуністи, проти котрих Гієрархія підносить крики, що ніби комуністи малиб розбити правительство; і живаючи сього крику як заслони, вона страшить людей і спонукує иншу організацію захопити правительство. Се як раз те, що сталося в Німеччині. Гієрархія з'організувала Комуністів, і ужила їх до настрашення Німеччини, а тоді з'організував Нацистів і сим чином злалала контролю правительство. Тоді гієрархія зробила умову з Нацистами відносно Німеччини. Сю умову признали народні часописі в кількох минувших тижнях. Тут звертається увагу Божим людям на сі річи, щоб вони могли яснійше бачити, як Єгова давно тому предкавав сю злу організацію, що переслідувати ме його людей в останчих часах і в який спосіб він буде співділати з ними при кінці світа.

12 Писання ясно відкривають, що Авраам представляв Бога Єгову, а його син Ісаак представляв Божого Помазанника, Ісуса Христа, і вірних членів його царського дому. Вода є символом життя-підтримуючої правди. Авраам копав криниці, щоб люди в його часі могли мати воду для підтримання їх. Бог Єгова постарався о "криницю води спасення" щобі його люди могли бути підтримані нею. (Ісаї 12: 3) Філістії, представителі Диявола, нищили ті криниці, що Авраам був викопав. Та Ісаак викопав инші криниці, щобі люди могли мати воду. Так Ісус Христос, Більший Ісаак, отворив "криничну воду спасення", коли він прийшов на землю, і кождий, хто слухає його голосу, спішив до життядаючої-води і стараєся тримати ті криниці отворені щобі і його ближні могли пити із неї. — Йоана 4: 13, 14; 18: 37. (Тут порівнай із словами 1 Мойсея 26: 17-22.)

13 Усі правдиві й вірні послідувателі Ісуса Христа, Більшого Ісаака, пильно старалися научати правду своїх ближних. Диявол всегда противиться наученню людей правди, а Римо-Католицька гієрархія була головним знярдом до заховання правди і тримання людей в незнанню. Та жорстока, строга і диявольська Інквізиція була витворена й ужита Гієрархією через роки у многих частях землі, і в де-яких місцях дальше уживана, лише в більше прикрашеній формі, до тримання людей в незнанню правди. Се лише диявольські заведення, що гіпокритично називають себе Божими, а в сути рчи є знярдом Диявола, могли так успішно тримати людей в цілковитім незнанню про велику воду правду, котра є так потрібна до життя і щастя роду людського. Як Філістії пустошили Божих людей у Палестині, так і позатинічні Філістії, т. є, Римо-Католицька гієрархія і їх поплечники, всегда пустошили Божих завітуючих людей, і дальше роблять се аж до сьогодня,

щоби тримати людей в незнанні Божого Слова і сим чином дають спромогу Дияволу докнати його зухвалій визов, що він зможе відвернути всіх людей від Бога.

²⁰ Час мусить прийти колись, що Бог зачне визволяти своїх завітуючих людей із рук їх жорстоких гнобителів. Тому Бог приготував спосіб і випровадив Самсона на сцену діяльності, щоби він міг ужити його яко прообраз початку визволення тих, що люблять і служать Єгови. "А був тоді один чоловік із Зорега, з покоління Данового, на імя Маной, жінка ж його була неплодна й не роджала." — Суддів 12: 2.

²¹ Ся драма отворається із Маноем і його женою на сцені. Імя Маной значить "відпочинок", місце відпочинку; або, дотель подарунків. Бог Єгова дає відпочинок своїм людям, і він є дотелем всякої доброї і совершенної річи. Маной тут здається представляє Бога Єгову. "Господь дарує супокій народові своему." (Пс. 29: 10) "Вернись, душе моя, до спокою твого! Бо Господь добродій твій." (Пс. 116: 7) Се було через сина Маноя, що Єгова дав Ізраїльтянам відпочинок і мир на двадцять років. (Суддів 15: 20; 16: 31) Єгова відпочиває у своїй головній організації, котрої Ісус Христос є головою. "Бо Господь вибрав собі Сиона; бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спокою; ту оселюся, бажав бо я того." — Пс. 132: 13, 14.

²² Про Маноя тут говориться як про "одного чоловіка із Зоерага", тому що він був чоловік віри і шукав пізнати і чинити волю Божу. (Суддів 13: 8) Його віра і посвята до Єгови є показана в сим, що він противився всьому, що здавалось противилося Божому законі. Він був в ласці Єгови, і се показано фактом, що Бог почув і відповів на Маноя молитву. (Верш 9) Маноя походив із міста Зоерага, котре знаходилось близько границі краю у котрім жило покоління Дана. Тимнат було місто лише три милі віддалене від границі краю і у котрім замешкували Філістії. (Суддів 14: 1-4; 15: 6) Околиця Зоерага була одна із головних округів Палестини у котрім випродуковували вино, і там люди природно пили вино, тому що вони виробляли його. Імя Зоерага значить "жалити, першень, оса". Маной походив із сього міста, і з покоління Дана. Імя Дан значить "присідник або суддя". Прийшов час для Єгови оправдати своє пророче Слово відносно покоління Дана, як про се пророкував Яков. "Дан свій люд судити буде [через свого потомка, Суддю Самсона], рід свій в Якові. Дан [через Самсона] лежати на дорозі гадиною буде [той що приносить нещастя або зло на Божих ворогів], гадина [тут указує на того, що глухий, не хоче слухати і бути під впливом чарів Сатани; гл. Пс. 58: 4, 5] вкусить він коня за ногу [воєнну організацію Сатани], скине й іздиця він [вивишених слугів Сатани]; навпаки впаде злякавшись, у сідлі не вскаднє. На твою вповаю поміч [Божі люди на землі чекали на спасення через Суддю], Господе, мій Боже! (1 Мойс. 49: 16-18) "А про Дана промов:

Дан, се левчук, що стрибає із Базана [щоби викинути ворога]." — 5 Мойсея 33: 22.

²³ Філістії були горді, надуті, зневажачі люди і страшенно лукаві. Та Єгова постарався о средство котрим Він вдарить і розібе гордых. (Йова 26: 12) Тут Єгова зробив старання, щоби приготувати Самсона і вдарити ворога і зачати визволяти Ізраїльтинів. Нігде нема назначено імени Маноя жінки. Про ню говоритьсь лише як про "жінку" Маноя, і сказано, що вона була неплодна. Сим вона відповідає описові Божої жінки, т. є його організації, про котру описує Ісаїя, і котра в своїм часі стала матерю для всіх Божих дітей. (Ісаїя 54: 1-13) Як Єгова назначив час на народження дитяти Самсона, котрий мав стати визволителем Його людей, так Він назначив час, що його вість розходиться, приготувавши дорогу перед Господом, щоби Він міг прийти до свого храму і визволити своїх людей. (Мал. 3: 1-3) Божя жінка немогла бути плідною аж до назначеного часу Єговою. Від часу і опісля Пятидесятниці правдиві послідувателі Ісуса Христа виглядали Його другого приходу, і на сю велику подію вони звертали свою увагу. Се сталося десь около 1874 р., що правдиві послідувателі Ісуса Христа зачали студювати про другий прихід Ісуса Христа, і опісля много писано про сю річ. (Гл. *Вартову Башту* із лютого, 1881 р., стр. 3, 4.)

²⁴ Єгова післяв свого ангела повідомити тих членів своєї організації про прихід Визволителя: "І обявивсь ангел Господень молодежи й рече їй: Отсе ти неплодна й не роджаєш; але ти завагонієш і вродиш сина." (Суддів 13: 3) Ангел явився жєні очевидно девять місяців перед народженням Самсона, протягом котрого то часу жінка мусіла повинуватись даним приказам їй, а іменно: "Остерегайся ж, не пий ні вина ні впиваючого напитку, і не їж нічого нечистого; бо се ти почнеш і вродиш сина; та й щоби бритва не торкалась до голови його, бо хлопчик сей буде від матерньої отроби посвящений Господеві, і зачне він рятувати Ізраїля з Філістійської потали." — Суддів 13: 13: 4, 5.

²⁵ Від часу її заваготіння аж до народження дитяти, та жінка мусіла точно сповняти прикази дані їй, щоби вона могла народити потомок відповідний для Єгової цілі. Та дитина мусіла бути посвячена Богу від отроби матерньої. Божий закон відносно Назоретів був такий: "Промов до синів Ізраїлевих і скажи їм: "Коли чоловік чи жінка захоче присвятити себе шлюбом Назарейським, щоби відлучитись і віддатись Господеві, од вина й трунку заживаючого мусить здержуватись: Оцту винного і оцту трункового не пити ме; й жадного соку виноградного не пити ме, й не їсти ме ні свіжого ні сушеного винограду. По весь час Назарейства свого не їсти ме нічого, що зроблено з винограду, чи воно із зерен, чи з лушпиння. По весь час шлюбу його Назарейського бритва нехай не торкається голови його; покіль не мине час той, що він відлучився для Господа, святим буде він; нехай за-

пустить волоса на голове своей. По весь час як відлучиться він для Господа до жадного трупа не приступати меш. Задля батька свого або матері своєї задля брата свого або сестри своєї, коли помре хто з них, нехай не опоганює себе; бо посвячення Бога його на голові його. По всі дні Назарейства свого він присвячений Господеві." — Наума 6:2-8.

²⁰ Як се загально пояснюють, товмачі Біблії, то Самсон мав зробити Назарейський шлюб, але нема доказу на таке заключення. Такий приказ був даний жіні, його матері, котра мала стрінути вимоги закону відносно Назарейців: "Бо хлопчик сей буде від матерньої утроби посвячений [Назарейом] Господеві", що показує, що та дитина не мала нічого до чинена із сією справою. Жінка мусіла бути послужна приказам або задачі положеній на ній; і се показує, що ніщо не подобається Господеві, лише те, що є цілковито й всеціло посвячене йому. Дальше се показує, що жінка мусить народити дитину котра є цілковито посвячена і відділена Богу, від часу його народження. Перед народженням своїм, дитина не може посвятитися Богу і зробити шлюб, але се може зробити мати, що посвятила дитину Господеві. Се показує, що Божа жінка, себто, його організація, народжує лише тих, що цілковито відлучуються від світа і посвячуються Єгови. Вони не мають іншого вибору. Їх посвячення Богу мусить бути повне і неограничене і цілковито відлучене від світа до Бога, і се вони мусять доконати ним вони народяться як сини Божі. "Діти твої навчати ме сам Господь." (Іса. 54:13) Всі навчені Богом мусять цілковито відлучитися до Нього; інакше вони не можуть бути навчені Господом. Се, що Самсон не міг обтяти свого волосся без втрачення ласки Єгови, показує, що діти Божої жінки не можуть почати посвятитися Єгови, але мусять віддатися йому цілковито й всеціло. Як Самсон відігравав важну часть в пророчій драмі, так і на важність його довгого волосу є зроблений натиск, і тому виходить, що його довгий волос представляє щось приналежне до правдивих послідувателів Ісуса Христа, котрі будуть на землі при кінці світа.

²¹ Божа заповідь дана жінці була: "Бо хлопчик сей буде від матерньої утроби посвячений Господеві, і зачне він ритувати Ізраїля з Філістийської потали." При сій точці драми Самсон здається представляє тих, що зачали визволяти Божих людей із рук позатипічних Філістіїв через вірне проголошення Слова Божого і повідомлення про Божу силу і велике ім'я. Робота цілковитого визволення Ізраїльтян із рук Філістіїв була доконана Давидом а головню у двох великих битвах, одна на горі Перазим а друга на горі Габаон, до котрих Єгови через свого пророка відноситься і котрі представляли визволення через Ісуса Христа, Великого позатипічного Давида. — Ісаї 28:21.

²² В гармонії із сим Ісус Христос зачав приготовляти дорогу перед Єговою десь у 1878 р.,

і після своїх вірних послідувателів проголошувати замір Єгови цілковито викинути всіх своїх ворогів і установити царство справедливости.

²³ Отримавши се повідомлення, жінка мати Самсона, зараз донесла о сім своему мужеві. "Молодниця ж пішла та й оповістила своєму чоловікові: так і так; чоловік Божий прийшов до мене: він мав вигляд ангела Божого, аж страшно поважний. Я не питала його з відки він, а імени свого він не назвав мені. І промовив він до мене: Ти станеш вагітною і вродиш сина; то ж не пий ні вина ні сив'єра і не їж нічого нечистого, бо хлопя буде Назарей Божий від матернього тіла аж до дня своєї смерті." — Суддів 13:6,7.

²⁴ Се не значить, що Божа організація може розказувати йому що має статися, але се показує ось що: що Божа всесвітна організація є вповній і цілковитій гармонії з волею Єгови. Єгова оголосив свій замір вивести "наслідня", через свою жену, т. е, свою організацію, котра має знищити ворога. (1 Мойс. 3:15) Те наслідня мусить бути цілковито й всеціло посвячене Єгови. Та жінка переказала своему чоловікові слова які вона чула а іменно: "Бо хлопя буде назарей Божий від матернього тіла аж до дня своєї смерті." Се значить, що ті, що будуть мати часть у визволенню людей із жорстокої організації Сатани, мусять бути цілковито і всеціло вірні Богу аж до смерті. — Одкр. 2:10.

²⁵ Ісус Христос був цілковито послужний Богу аж до ганебної смерті, і за його вірність йому дано високу позицію бути "причиною спасення вічного" і великим Визволителем й Оправдателем Божого святого імя. (Філ. 2:7-9; Жид. 5:7-9) Всі народжені із Божої жінки мусять бути також вірні аж до смерті если вони хотять мати часть в оправданню Єгового імя. Одинця може тимчасово бути захоплена ворогом і скоро покається і отримати прощення, але відділити себе від Господа значить її кінець і знищення. Шлюб Назорея який обов'язував матір показує, що лише організація Єгови буде мати людей на землі, котрі будуть цілковито і всеціло посвячені Єгови. Вірність мусить зачатися від часу народження із Божої організації і оставати в таким стані на всегда.

²⁶ При сій точці драми Маной відігравав часть тих, що вповні вповають на Бога Єгову. Він не знав, що той хто явився їй був ангел Господень. (Верш 16) Показуючи свою віру в Бога, Маной моливси: "Тоді Маной просив Господа і промовляв: Господи! Божий чоловік, що прислав еси, нехай би ще раз прийшов до нас та навчив нас, як нам держати себе що до хлопяти як народиться." — Суддів 13:8.

²⁷ Маной цілковито повірив тій вісці яку він отримав через свою жену, і признав її за правдиву, але він бажав дальшого поучення, і як всі інші вірні, він пізнав, що його правдивим учителем є Бог. Він показав своєю мовою, що він був цілковито переконаний, що його неплідна жінка станеться плідною після Божого розпо-

рядження, і що вона породить сина силою Єгови, тому він бажав бути скермованим на правдивий шлях, щоби він міг виконати свою часть. Се було в гармонії із Божим назначением законом. (Прип. 3:5,6) Єгова сповнив свою обітницю на Маноя: "І вволив Бог волю Манойову, і ангел Божий прийшов ще раз до молодиці, як сиділа вона на полю а чоловіка її Маноя не було з нею." (Суддів 13:9) Очевидно ангел прийшов до жінки найперше тому, що вона могла пізнати те саме сотворіння, що передше являлось їй. Історія каже, що жінка "сиділа... на полі" коли явився ангел, що піддає думку, що члени Божої організації є всякого часу в службі, отже "в полю".

³⁴ Безсумніву, що Маной мав молитися на голос в присутності своєї жени, і вона ввірила, що появлення того чоловіка була відповідь на ту молитву, і що той посланець буде чекати аж вона приведе свого чоловіка; і для цієї причини вона побігла привести його. "І побігла хутенько молодиця, ж оповіла про се чоловікові своєму, та й каже: Оце явивсь мені чоловік що недавно приходив до мене." (Суддів 13:10) Маной показав свою віру в Бога і що Бог відповів на його молитву сим, що він зараз пішов зі своєю женою побачити посланця. "Митнувся ж Маной зі своєю жінкою, а прийшовши до того чоловіка, спитав його: Чи ти той чоловік, що розмовляв із сією жінкою? Відказав той: Я." — Суддів 13:11.

³⁵ Маной, будучи головою дому, тут представляв Бога Єгову, голову всесвітньої організації, і що він мусів взяти відповідальність на себе яку Господь положив на його жену: "Питає тоді Маной: Як слово твоє справдиться, то як тоді нам держати себе з хлопцями і що з ним чинити?" (Суддів 13:12) Його питання годилося із законом Божим: "Всяку обітницю і всякий обов'язок клятьби для впокорювання душі може чоловік її удобрити, і може знівечити. Коли ж мовчав чоловік її з дня на день, то він пристав на всі обітниці її або на всі з'обов'язання її, що на ній; він одобрив її, бо мовчав в той день як почув їх." (4 Мойс. 30:13,14) Се здається є причина задля котрої Бог після свого ангела другий раз і відповів на молитву Маноя. Бажання Маноя було, щоби навчитися як він мав поступати і приготувитися до того, що мав зацати визволяти Ізраїля.

³⁶ Ангел знав, що та жінка сказала своему чоловікові, і що вона чула прозвбу Маноя, а іменно: "То як тоді нам держати себе з хлопцями і що ним чинити?" А тепер ангел Господень дав поучення: "Відказав ангел Господень Манойові: Нехай остерегається молодиця од всього що я сказав їй. Нехай не їсть нічого, що робиться звинограду, не п'є ні вина, ні опияняючого напитку, і нічого нечистого не їсть, все так, як: з звелів їй." — Суддів 13:13,14.

³⁷ Маной і його жена не лише були охочі сповняти сей приказ, але вони бажали се чинити. Ім було сказано, що їх син буде ужитий розпочати

визволення Ізраїля із рук Філістіїв. В тім приказі не було сказано, що Самсон мав цілковито визволити Ізраїля; отже не можна сказати, що Самсон не сповнив приписаної йому задачі. Цілковите визволення від Філістіїв Єгова затримав на пізнійше для свого Слуги. (1 Сам. 7:13,14; 2 Сам. 5:17-25; 8:1,11,12; 23:9-19) Се ясно значить, що Самсон представляв класу на землі котра не старається цілковито визволити людей Божих із рук сучасних Філістіїв, але що їх робота є, доручувати повідомлення ворогові і оголошувати для тих, що мають уха до слухання, прихід Господа Ісуса Христа, котрий довершить визволення.

³⁸ Щоби показати своє оцінення служби посланця, Маной ласкаво спитав його чи він може погостити посланця поживою. "Промовив тоді Маной до ангела Божого: Нам би хотілось тебе задержати й козинятком тебе пошанувати. Ангел же Господень відказав Манойові: Хоть би ти мене й задержав, не їсти му я харчі твоєї. Коли ж хочеш принести всепалення, так принеси його Господеві. Маной же не знав що се був ангел Господень." (Суд. 13:15,16) Если би Маной знав, що той посланець був ангел Господень, то він не був би так сміло просив його; але ми мусимо памятати, що Маной відогравав свою часть і тому неможна його критикувати. Ангел Господень дав до відома йому, що всякі признання і подяка належить Господеві; і се відкриває властивий напрям всіх сотворінь, які є назначені Господом виконувати службу в його імя. Многі люди попалися в руки Диявола через се, що вони добровільно приймали признання за якуйсь похвальну роботу, коли ж таке признання належить Єгови. Усі що служать Богу Єгови, повинні розуміти, що жадному чоловікові неможна давати признання за відкриваючися пророцтва, але що всяка честь, признання і похвала належить до Господа. — Кол. 2:4,18.

³⁹ Маной із добрим заміром спитав посланця о його імя: "І спитав Маной в ангела Господнього: Як тебе звати на імя? як слово твоє та справдиться, схочемо тебе пошанувати. І відказав йому ангел Господень: Чого питаєш про мое імя? Воно дивне (тайне)." (Суддів 13:17,18) Ангел показав цілковите послушення Господеві, через що він відмовився об'явити своє імя. Ангел не зробив торгівлі з роботи припорученої йому, ані з Божої сили ділаючої через нього. Його імя було цілковито не важне. Так і Ісус дав всяке признання, пошану і честь своему Отцеві. Він був посланий промовляти в імя свого Отця і оправдувати свого Отця імя. Він відмовився відступити від цієї назначеної цілі, і тому "умалив себе" і був цілковито послухний волі свого Отця. (Филип. 2:7; Йоана 5:43) Отже як здається, що хто бажает отримати признання від Господа, той мусить покій по ходити перед ним і не шукати признання для себе за свою роботу, але мусить віддати всяку честь Єгови.

⁴⁰ Тоді Маной зачав приготувати жертву:

"Тоді взяв Маной козенятко і хлібний принос та й приніс на камені Господеві. І сталося при тому диво перед очима Маноя і жінки його." (Суддів 13: 19) Сей принос він зробив у своїм домі; отже Маной мусів тут сповняти закон і жертвувати на камені, котрий не був тесаний рукою людською: "Коли ж із каменя споруджувати меш мені жертівника, не споруджуй із тесаного каменя; бо різцем твоїм ти махнеш над ім, та й опоганеш його." (2 Мойс. 20: 25) Ті, що виконують Божу службу і виконують роботу представлену через Самсона, мусять приносити жертву через Божу неопоганену організацію, основувану на Його Скалі, КАМЕНІ в Сионі, а іменно, Ісусі Христі, і в ніякий інший спосіб.

"Коли Маной і його жена так дивились, ангел ділав як священник для Єгови, прийнявши жертву для Нього; і так "ангел зробив диво". "Як знялось полоче від жертівника 'д небеса, знявся й ангел Господень у жертівному полочі. Побачивши се Маной й жінка його, припали до землі лицем." (Суддів 13: 20) І коли жертва горіла ангел Господень вознісся. Тоді Маной і його жена зрозуміли, що чоловік до которого вони говорили був ангел Єгови, і тоді страх обняв їх і вони поклонились лицем до землі, так як Мойсей зробив при горющій корчі. (2 Мойс. 3: 1-16) Єгова робить "ангели... послами, слуги твої — огонь пожерающий." — Пс. 104: 4.

"Ангел не появився уже, і Маной, пізнавши що се був ангел Божий, вельми затривожився. "І став невидимим ангел Господень Маноеві і жінці його. Зрозумів же Маной тоді, що се був ангел Господень. І сказав тоді Маной до жінки: Істно мусимо змерти бо виділи Бога!" (Суддів 13: 21, 22) Будучи свідомий своєї несовершенности і грішного стану, і побачивши своїми очима представителя Бога, Маной думав, що він мусить напевно змерти. "Жінка ж його відказала йому: Коли ж Господь хотів нас умертвити, не прийняв би од нас усапалення й хлібної жертви, та й не дав би нам усього сього вбачити, і не об'явив того, що має бути." — Суддів 13: 23.

"Ся драма головню представляє роботу Божих людей на землі підчас періоду Ілії. Приноси Божих людей підчас того періоду були несовершенні, але його люди ділали як найлучше вони знали у добрім сумлінню, і Бог благословив їх змагання показуючи, що робота їх була принята ізза їх невдаваної любови і віри; і через се ті віри однинці спочивали в Господі.

"Тут мусимо припустити, що жінка вповні повинувалась вказівкам ангела Господнього і що при кінці того часу породила сина. "І вродила молодичя сина, і дала йому імя Самсон. І росло хлопця, і Господь благословив його." (Суддів 13: 24) Те хлопця було назване Самсон, і те імя має певне значіння. Після декотрих властей воно значить "сонячний або наче сонце"; після інших, воно значить "пустошник, губитель". Обидва ці значіння здаються бути відповідні. Самсон був сонячний, змисний і весе-

лого вигляду, і він був також губителем Филістіїв. Ті, котрих Самсон представляв, є також сонячні і приємні для тих, що люблять Бога. І в той самий час вони всі є губителями позати-пичних або сучасних Филістіїв. Самсон виріс в Зореазі, серед винниці і винограду, а однак він стримувався від вина, тому що він був цілковито посвячений і відділений його родичами для Бога. Лише три милі знаходилося місто Тимнат, у котрім замешкували воєнні люди Филістії; отже Самсон мусів мати охорону від Господа. Очевидно Господь благословив його за його послухність до волі Божої тим, що він був дальше Назарейом. Народження Самсона було початком визволення Ізраїля, і здається сходиться із часом, коли Ісус Христос зачав звертати свою увагу на справи землі і зачав 'приготовляти дорогу перед Господом', і котрий то час ми розуміємо зачався від 1878 р. Отже Самсон здається представляв роботу Господню виконану через його людей протягом того періоду, що почався від 1878 року і котрий називається період Ілії. *Вартова Башта* зачала існувати десь у тім часі, і тоді також постала організація *Говариство Вартової Башти Біблії і Брошур*. Ті що всеціло посвятилися Богу в тім часі, і осталися вірними, були вельми благословенні. Самсон здається представляв Йоана Христителя, і Йоана-Христителя класу про которого Божий ангел звістив: "Буде бо великий перед Господом, і вина ні міцного напитку не пити ме; і духом святим сповниться ще з отроби матери своєї." (Луки 1: 15) Про Самсона божественна історія говорить: "І почав дух Господень бути в ньому в таборі Давидовому між Зореагом і Естаолом." — Суддів 13: 25.

"Як здається, то Данці і Филістії отримували воєнні табори одні близько других. Єсли Маной був у військовій службі, то без сумніву і Молодий Самсон був також в армії з своїм отцем. Сей досвід мав запустити в ум молодого чоловіка духа ворожнечі до Филістіїв і витворив в ньому воєнного духа проти ворога. Від початку Ілії-Йоана-Христителя роботи ті, що затримали їх невинність до Бога, і осталися вірними, набралися воєнного духа проти ворога, молячися всякого часу і надіючися побачити день, коли Господь доконає своє цілковите знищення ворогів і вповні визволить тих, що люблять Його.

"Божі посвячені люди через якийсь час вірували, що "велика громада" (Одр. 7: 9-14) є народжена з духа, що вона лише почасти вірна Богу, і що Самсон представляв велику громаду, тому що він здавалось був невірний і піддався невластивому впливові, і що він стратив Божу ласку тим, що його сила була взята від нього і його очі вибрані. Єсли Самсон представляв Божих людей виконуючих роботу церкви підчас періоду Ілії, то він не міг представляти великої громади, бо велика громада не існувала а тім протязі часу. Віримо, що переглянення цілої історії про Самсона буде вповні поперати за-

ключення, що Самсон представляв дітей Божих народжених з його жєни, і котрі були вірні аж до смерти. Як же можна погодити ці заключен-

ня із тим, що Самсон піддався докучливій Далілі?

(Продовження слідує)

ПІМСТА НА ФИЛИСТІВ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го пад., 1935]

"Скочив несподіванно проти нього левчук рикаючий. Зійшов тоді на його Господень дух, що він левчука роздер нїбь козеня, не мавши в руці нічого."—Суджі 14: 5, 6.

(Самсон, Часть 2)

ЄГОВА дає свого духа тим, що посвятилися Йому. (2 Мойс. 31:3) Він відбирає свого духа від тих, що стають невірними Йому. (1 Сам. 1:13, 14) На своїм вибранім слугі Єгова поклав свого духа. (Іса. 42:1-3) Дух бо Господень дає силу тим, що посвятилися Йому. (Ефес. 3:16; Кол. 1:11) Дух Господень дає Його помазаникам поміч, силу й владу. (Іса. 61:1, 2) Своїм духом Єгова дає силу своїм людям, що посвятилися Йому. "Господь дасть потугу народові своєму, Господь дарує супокій народові своєму." (Пс. 29:11) Ті, що їм припоручено виконувати роботу в ім'я Єгови і котрі є вірні у виконуванню тоїж, ті отримують силу через Його духа. (Пс. 89:20, 21) Дух Єгови зійшов у великій мірі на Самсона і вельми зміцнив його, і се є дальшим доказом, що Самсон відогравав часть пророчої драми представляючи клясу осіб, що є вірні Богу. "Він бо любить мене, за те збавлю його і поставлю його на місці певному, він бо знає ім'я мое." (Пс. 91:14) "Ангел Господень чатує кругом боящихся його; і визволяє їх." (Пс. 34:7) "Любіть Господа, всі його праведні! Вірних сохраниць Господь, а сповна відплатить тому, хто живе в гордині. Будьте сильні і майте в серці одвагу, ви всі, що вповаєте на Господа." (Пс. 31:23, 24) Повисші писання оголошують закон або правило ділання Єгови, і ані Єгова ані Його закони ніколи не змінюються. (Мал. 3:6) Се є конечним зрозуміти се право ділання Єгови, щоби зрозуміти й оцінити Його виявлення пророчого Слова, і для цієї причини звертаємо увагу на слідуєче.

"Коли Самсон виріс до мужеського стану, тоді він розпочав свою роботу. "І пішов Самсон у Тимнат, і запізнавсь із Филістійською дівчиною." (Суд. 14:1) Місто Тимнат було назначене Господом для покоління Юдиного, але в тім часі драми, воно було заняте Филістиями. Юда представляв тих, що славлять Єгову і служать Йому; а Филістії дволічно і невластиво обняли край Божих вибраних людей, і представляли дволічників, котрі влають, що славлять і служать Єгові, але вдійсности служать Дияволу. Самсон часто роздумував як би спричинити неприємність Филістиям, і тому він шукав нагоди, щоби викинути Филістіїв з краю, котрий вони невластиво посідали. Самсон не шукав жінки, щоби задоволити своє самолюбне бажання. Се

є дуже можливим, що його родичі повідомили його, що Бог приписав Самсонові певну роботу до виконання в користь Ізраїля і для цієї причини він був відділений цілковито для Господа від часу його народження. Зрозумівши, що Филістії були ворогами і чернителями Божого імя, і гнобителями Його людей, Самсон пішов між Филістіїв розглянути що він може зробити проти них. Відносно згаданої жінки, безсумніву Самсон мав напам'яті Божий закон, котрий каже: "Як пійдеш на войну проти ворогів твоїх, і Господь, Бог твій, віддасть їх тобі в руки, і ти забереш їх в неволю, і побачиш між бранками жінку вродливу і вона спадається тобі і возьмеш собі її за жінку, так привидеш її в домівку твою; і нехай вона остриже собі голову і обігне нігті свої, та скине із себе невільницьку одіж свою, і бувши в домівці твоїй, нехай плаче по батькові своєму і по матері своїй цілий місяць; а тоді можна тобі прийти до неї і зрєбитись її чоловіком, щоб вона була тобі жінкою. Тільки ж коли б вона тобі потім не впадобалась, так одпустиш її куди вона захоче, тільки не можна тобі продати її за гроші; не будеш обходитись із нею насильно, тому що ти впокорив її." — 5 Мойс. 21:10-14.

Та жінка, що її Самсон впадобав, була Филістійкою, однак у св. Письмі нема нічого записаного щоб указувало, що Бог докорив Самсонові за його відношення до тієї жінки. Сей вже самий факт показує, що ся часть пророчої драми представляла щось, що мало взяти місце в часі роботи приготування або роботи церкви представленої через Ілїя. Протигом періоду Ілїї "Християнство", включаючи всі церковні організації, будучи зі світа, були у ворожнечі з Богом, а однак протягом першої часті роботи Ілїї, ті що сталися слугами Божими, і котрі проголошували правду з Його Слова, як се вони пізнали її, були замішані в церковних системах, а се вони робили тому, щоби знайти нагоду спорити із ними, себто з духовенством церковних системів. Се вони робили за порадою Вартової Башти. У Вартової Башти із 1894 р., стор. 140 і 141, англ. вид., появилїся слідуєчі слова: "Як ви можете дістати нагоду сказати слово в пору, і випожичити книжки й брошурки? Ми відповідаємо, що можна знайти кілька добрих способів, . . . Коли ви зробите все, що ви можете для

ваших приятелів і знайомих, і стараєтесь поширити ваш обсяг діяльності, тоді ідіть на зібрання Методистів, і Християнських Змагань, і на спільну молитву звичайну для всіх віроісповідань. Беріть участь у них після даної вам свободи, обмежуючи себе в цих зібраннях до промовлення й молитви. "Ревні одиниці, ділаючи на підставі такої поради, учащали на різні так звані "церковні зібрання" і старалися затягнути і інших у спір, щоб вилпроводити їх від цих організацій і випроводити їх на праву дорогу. Як здається, то Господь не гнівався на напрям ділення Самсона, і очевидно, що Господь не гнівався на правдивих послідователів Христа йдучих між позатипічних Філістіїв підчас роботи Ілїї. Самсон відігравав свою частку драми, котра предсказувала білші рїчи якї мали прийти в будучинї.

* Самсон поведився після старинних звичаїв якї мали отці в Ізраїлі, а се просити своїх родичів о жену. "Вернувшись, оповїдав про се батькові й матері та й каже: Запізнавсь я в Тимнатї з Філістійською дівчиною; дайте менї її за жінку." (Суд. 14: 2) Отець і мати Самсона не знали, що Господь кермував їх сином в тїй справї, щоб знайти причину проти Філістїїв, і тому вони противилися, що Самсон бажав ожентися з Філістійкою, бо вони бажали бути вірні і послушні Божому законівї відносно подружжя з иншими чим із Ізраїлятами. (5 Мойс. 7: 3) Се порушило родичів Самсона виповїсти їх негодование: "Батько й мати ж відказали йому: хїба ж між дївчатами твого браття й в усьому народовї нашому та нема тобі жїнки, що хочеш узяти в чужїй сторонї у Філістїїв, у необрїзаних? Відказує ж Самсон батькові: Сью возьми менї: бо вона сподобалась менї." — Суд. 14: 3.

* Суддї в Ізраїлії, що жили перед Самсоном, збирали вїйсько через трублення у трубу, але тепер під керівництвом Господа, Самсон поступав в инакшїй спосїб. "Незнали ж батько й мати його, що на се була воля Господня, та й що він шукав причини навпроти Філістїїв, того бо часу панували Філістїї над Ізраїлем." (Суд. 14: 4) Він очевидно переконав свого отця і матір, що він поступав напрямом, якїй був признаний Господом. Бїльше чим певно його родичї памїтали, що ангел Єгови сказав про роботу Самсона і тому вони вповали на Бога, що Він провладить Самсона властивою дорогою.

* Тодї родичї і Самсон впустилися в дорогу до Тимнат: "От й пішов Самсон із батьком та матіррю в Тимнат, і як наближувалися вони до виноградників Тимнатських, скочив несподївано проти нього левчук рикаючий. (Суд. 14: 5) Було се звичаєм; що жених мав приятеля або посередника котрий приготавляв весїля, і як здається то і Самсон мав бояра свого. (Суд. 14: 20) Як здається то Самсон не товаришив з своїми родичами цілу подорож до Тимнат, але можливо пішов поперед них. Про се читаємо: "От і пішов Самсон із батьком і матіррю." Подїя яка случилась там, показує, що Самсон був самий

коли вони прийшли до виноградників Тимнатських. В той час молодий левчук скочив проти нього рикаючи. Стрїта з левчуком настрашила б звичайного чоловіка і порушила б його до утечи, але Самсон ані не злякався, ані не утік. Коли Самсон так йшов дорогою дістати собі жінку, Господь не післав левчука настрашити його й відвернути від його замїрів. Той лев був післаний Дияволом, щоб знищити Самсона, тому що він шукав причини проти Диявольських представителів на землі. З огляду на розвїй справ в часї приготавлення дороги перед Єговою, той левчук відігравав интересну частку в тїй драмі.

ЛЕВЧУК

* Бог сотворив лева, і в часї сотворення його лев був в гармонїї з Богом, аж Люцифер збудувався і звернув число сотворїнь на дорогу беззаконня. Лев, після св. Письма, є часом символом справедливости, а часом є символом несправедливости і зла. Єсли в гармонїї з Божою організацією, тоді лев символїчно представляє справедливїсть. Лев є один і з символів в Бїблїї. (2 Сам. 17: 10; 1 Цар. 7: 29-36) Ісус Христос, Суддя, є названий в св. Письмї як "Лев, з роду Юдиного." (Одкр. 5: 5) Для сього Лева справедливїсть є найважнїша. "Справедливїсть і суд — підвалини твого престолу; милїсть і правда ідуть перед лицем твоїм." (Пс. 89: 14) "Ти бо судив мою правду і мою праведну справу: Ти сїв на престолї, суддя справедливий." — Пс. 9: 4.

* Даниїл був кинутий в левину яму. Сї були Божї леви і не ушкодили Даниїловї. Коли вороги були кинутї в ту саму яму, тоді леви роздерли їх. Коли хтось задля несправедливости возьме противний напрям, і робить се тому що бажав справедливости й правди, він тоді є символїчно представлений через лева. Будучи свідомий своєї праведности, і попераяючи справедливїсть, він є одважний до нападу. (Прїп. 28: 1) Диявол є лукавий і про нього написано: "Диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти." (1 Петра 5: 8) Тї що йдуть за Дияволом і шукають знищення Божих людей, є уподобленї до рикаючого лева. "Вони, лев той, що добичї шукає, і як левчук, що взакутку притаївся." (Пс. 17: 12) "Роззиви ли ротища свої, як лев рикаючий, що здобич шматує." — Пс. 22: 13; Ерем. 2: 30; Пс. 91: 13.

* "Левчук", що ревучи кинувся на Самсона, представляв духовенство так званих "Протестанських організацій", що гїрко з великим шумом противилися роботї Божих людей підчас періоду Ілїї, т. є в часї коли Ісус Христос приготавляв дорогу перед Єговою. Яко доказ сього заключення тут подаємо деякі факти. Тї, що вважно застановлялись розвоєм подїїв в минувших роках, бачуть як справно сї подїї пасують до пророчї драми.

(Дальше буде)